Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31638
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

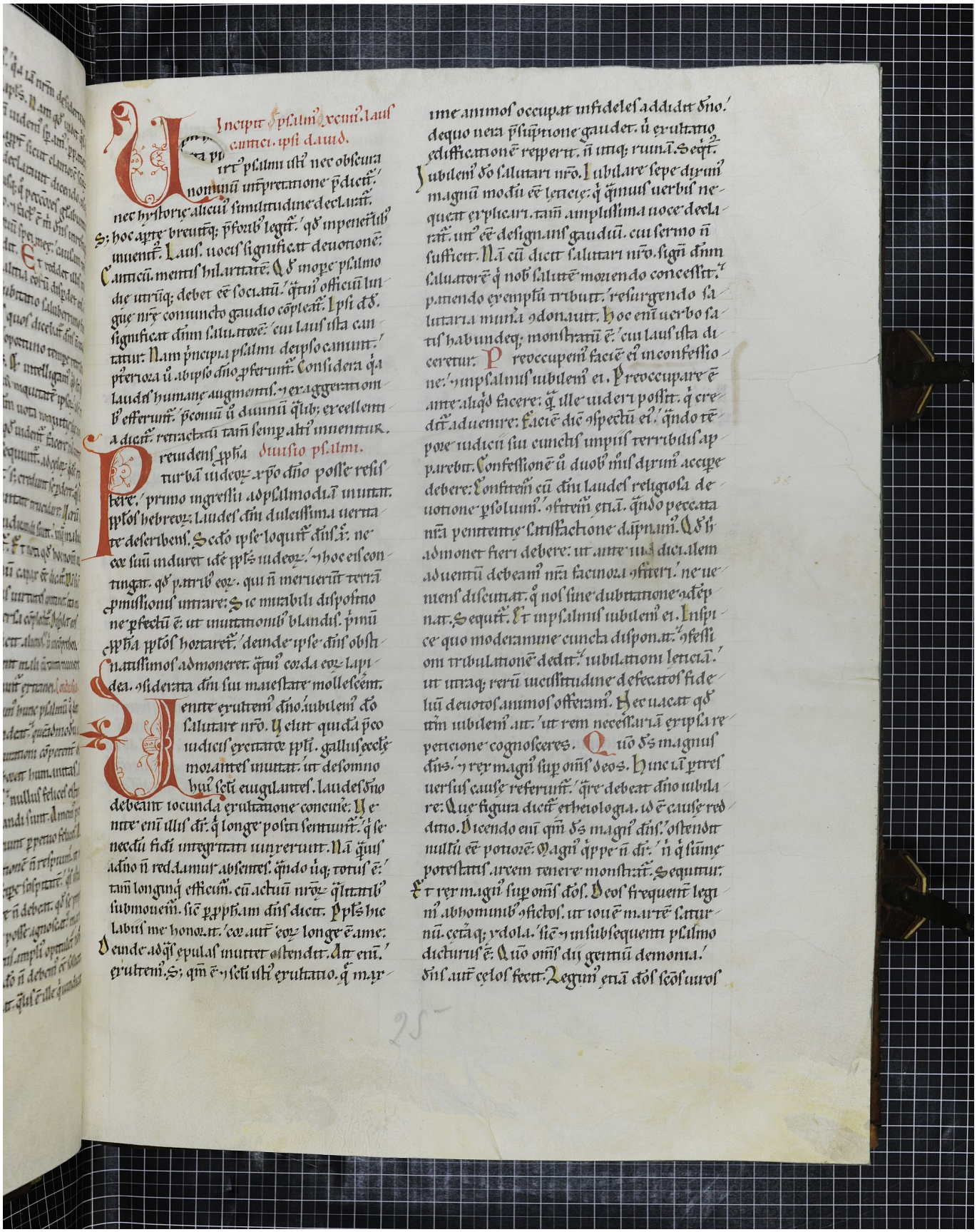

Incipit psalm xcvi. Laus cantici ipsi dauid.

Ora pr[illegible]rit psalmi uel nec obscura nominum interpretatione producit. nec historiae alicui similitudine declarat. S; hoc apte breuiq; proprio legit. quod in peneriis inuenit. Laus. uocis significat devotionem. Canticum mentis hilaritatem. Quod merito psalmo die utriusq; debet esse sociatum. cuius officium lingue nostre communio gaudio copulat. Ipsi dicit. significat dominum saluatorem. cui laus ista canitur. Nam principia psalmi de ipso canuntur. preterea uero ab ipso domino preferuntur. Considera quanta laudis humanae augmenta. et exaggerationem ibi efferuntur. preconium uero dominum quibus excellentia adiecit. retractatum tamen semper altius inuenitur.

Dreudens ipsa diuisio psalmi.

Turba uidentes xpm domino posse resistere. primo ingressu ad psalmodiam iniuriat. ipsos hebreos laudes dominum dulcissima uerba describens. Sed ipse loquitur dicens. ne cor suum induret idem ipsis iudeis. et hoc est contingat. quod patribus eorum. qui non meruerunt terram promissionis intrare. Sic mirabili dispositione perfectum est. ut inuitationibus blandis. primum ipsa ipsos hortaretur. deinde ipse dominus obstinatissimos admoneret. quorum corda eorum lapidea. obdurata dum sui maiestate mollescerent.

Venite exultemus domino. iubilemus deo saluatori nostro. Vt eiuit quidam poeta iudicis exercitatione ipsi. gallus ecclesiae mouentes inuitat. ut de somno buccinae sedi eugilantes. laudes domino debeant iocunda exultatione concinere. Venite enim ullis dicit. quia longe positi semuunt. quia se necdum fidei integritatem inuenerunt. Nam quisquis adhuc non redamatur absentes. quando uiq; totus est. tamen longinquis efficium. cum actum nostrorum illicitis submouetur. sic propriam dominus dicit. Ipsis hic labiis me honorat. cor autem eorum longe est a me. Deinde adgressus epulas inuitet ostendit. Dat enim exultemus. sed quomodo est. et sedi ubi exultatio. quae maxime animos occupat infidelis addidit domino. de quo uera principione gaudet. uel exultatione edificationem reperit. in unaquaque rumina. Sequitur. Iubilemus deo saluatori nostro. Iubilare saepe dicimus magnum modum esse letitiae. quamuis uerbis nequeat explicari. tamen amplissima uoce declarari. uel esse designans gaudium. cum sermo non sufficit. Nam cum dicit saluatori nostro. signum dominum saluatorem quod nobis saluatem moriendo concessit. primendo exemplum tributit. resurgendo salutaria munia donauit. Hoc enim uerbo satis habundeque monstratum est. cum laus ista diceretur.

Praeoccupemus faciem eius in confessione. et in psalmis iubilemus ei. Praeoccupare est ante aliquid facere. quam ille uideri possit. quia credit aduenire. faciem dei in spectum eius. quando repente iudicium sui cunctis impius terribilis apparebit. Confessionem uero duobus modis dicimus accipere debere. Confitemur cum dominum laudes religiosa deuotione psoluimus. et confitemur etiam. quando peccata nostra penitentiae satisfactione diminuimus. Quod hic admoneri fieri debere. ut ante iudicium aduentum debeamus nostra facinora confiteri. ne uenens discutiat. quod nos sine dubitatione adepiat. Sequitur. Et in psalmis iubilemus ei. Inspice quo moderamine cuncta disponat. et fessiorum tribulationem dedit. iubilationi letitiae. ut in unaquaque rerum uicissitudine defecatos fidelium deuotos animos offeramus. Hec uacat quod tum iubilemus aut. ut rem necessariam eripiat periclitione cognoscere. Quia deus magnus dominus. et rex magnus super omnes deos. Hinc iam priores uersus causae referuntur. quae debeat domino iubilare. Quae figura dicitur erbeologia. id est causae redditio. Dicendo enim quia deus magnus dominus. ostendit nullum esse potiorem. Magnum quippe non dicit. in qua summe potestatis arcem tenere monstratur. Sequitur. Et rex magnus super omnes dominos. Deos frequenter legimus abhominibus officiosis. ut iouem martem saturnum. ceteraque idola. sicut et in subsequenti psalmo dicturus est. Quia omnes dii gentium demonia. dominus autem celos fecit. Regum enim dominos seos uiuos